

Tanke, jeg henstiller — vil være i Stand til at give de korte Laan paa 4 Aar i de Perioder, hvor Renten er meget høj og Kursen meget lav, saa at man undgik det store Kurstab og fik en noget højere Rente for et kort Laan i de vanskelige Aar.

Med Hensyn til Vurderingsreglerne vil jeg kun gøre den ganske enkelte Bemærkning, at jeg vilde virkelig ønske, at vi ikke gik til at tillade Laan til $\frac{3}{5}$, men kun til 50 pCt. af Vurderingen; jeg paaistaar bestemt, at i det Øjeblik, vi skulle give Statsgaranti, er en Laanesum til 50 pCt. tilstrækkelig høj, maaske i Virkeligheden allerede for høj. For visse københavnske Ejendomme — kan jeg være ærlig at sige —, i hvert Fald de ny Bygninger i visse Kvarterer vil jeg henstille, om ikke en Statsgaranti for over 50 pCt. af Vurderingen vil have sin Betænkelighed. Jeg vilde ønske, at 50 pCt. blev sat ind i Loven, saa vilde Kreditforeningerne være tvungne til at sætte Laanene ned i tilsvarende Grad. Der har været Tale om en ny 2den Prioritets Kreditforening, og hvis der skal være nogen som helst Tilladelighed ved at være ivrig for at oprette en 2den Prioritets Kreditforening — vi have allerede en for Byerne, tror jeg —, saa maa i hvert Fald efter mit Skøn 1ste Prioritet ikke være højere end 50 pCt., og, lad mig sige det rent i Forbigaaende, 2den-Prioriteten maa være forbunden med en Art Livsforsikring, saaledes at 2den-Prioriteten bliver slettet af sig selv, naar Skyldneren dør. Det foreligger jo ikke her, men jeg siger det kun som et Argument mere, hvorfor jeg ønsker, at Grænsen ikke bliver sat til $\frac{3}{5}$, men til 50 pCt. Jeg mener, at det allerede er tilstrækkeligt, naar vi skulle give Statsgaranti.

Der er en Del af det foreliggende Forslag, som jeg vil kalde „the redeeming feature“, det forsonende Element ved Forslaget, det er Forslaget om Tiendebanken, og jeg vil gerne give den højtærede Finansminister en personlig Anerkendelse for, at han har givet os Tiendebanken i en noget mildere og behageligere Form. Den var jo i og for sig ikke behagelig at døje, men der er i Finansministerens Motiver en ganske ejendommelig Udtalelse, og det er, naar han meget rigtigt paapeger, hvilken Ravage alle disse Tiendeobligationer vilde gøre, naar de kom paa Markedet paa een Gang. Den højtærede Minister har ganske Ret, men hvorfor indsaa de Herrer, som nu indse dette, det ikke den Gang, de gave Tiendeloven, og da der fra vort Partis Side blev gjort opmærksom derpaa? Den Gang

vilde de slet ikke høre noget om denne Ravage, nu bliver det sat ind i Motiverne, hvad Højre den Gang sagde, men den højtærede Minister har ganske Ret, fordi Højre den Gang havde Ret. Det er meget godt, at Tiendebanken kan ordnes paa den Maade. Den ærede Minister kommer med en Del Beregninger, gennem hvilke han forudsætter en Fortjeneste for Statskassen herigennem. Ja, den ærede Minister har ganske Ret, der vil blive en Fortjeneste for Statskassen, forudsat at Hypotekbanken kan udstede $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer og til Gengæld som Dækning have de 4 pCt.s Tiendeobligationer. Jeg vil sige, at denne Fordel er dog ikke falden lige ned fra Himlen, den er kun forud diskonteret, hvilket ogsaa forudsættes, ligesom det ogsaa har været forudsat i det andet Ting af Højres Ordfører, Landstingsmanden for Frederiksberg (P. G. C. Jensen), at vi skulde jo gaa til en Konvertering af Tiendeobligationerne. Tiendebanken skulde konvertere sine Obligationer efter nogle Aars Forløb, og i saa Fald vilde man komme ned paa en lavere Rentefod. Det er en Foruddiskontering af en „ventendes Fordel“, som sker, det er jo meget sindrigt, og jeg kan godt komplimentere den højtærede Finansminister derfor, men det er dog ikke Penge, der ere faldne ned fra Himlen.

Jeg ønsker saa at gøre en Bemærkning om tredie Afdeling, specielt Statshusmændenes Obligationer, eller rettere sagt, jeg vilde hellere gøre mine Bemærkninger i et eventuelt Udvalg. Nu vil jeg kun sige, at vi efterhaanden maa komme til en nemmere Maade at udstede disse Statshusmandsobligationer paa i Stedet for hele denne meget vanskelige Vej, de nu skulle gaa, men, som sagt, jeg forbeholder mig at konferere med de Herrer i Udvalget.

Det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) talte om Kommuneobligationer. Der vil jeg sige, at det var et smukt Formaal, han havde, men jeg vil dog ikke under nogen Betingelse igaa med til det. Kommunerne kunne være meget fortræffelige Ting, men ikke til at stifte Gæld, det ere de ikke særlig egnede til, og det er ikke altid, de have saa forfærdelig meget at betale med, jeg har kendt mange insolvente Kommuner. Her i København have vi jo optaget en selvstændig Kommune, nemlig Sundbyernes, som ikke ejede Salt til et Æg. Saadanne Kommuner kunne ganske rolig udstede Obligationer og faa dem solgte, naar man ved, at Statsbanken